

Lov om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel

• Lovens anvendelsesområde	1
• Definitioner	2
• Hjemlandskontrol	2
• Gensidig anerkendelse	3
• Undtagelser	3
• Indgrebsprocedure	3
• Generel oplysningspligt	4
• Prisinformation	5
• Oplysningspligt	5
• Tekniske hjælpefunktioner m.v.	5
• Ordrebekræftelse og -modtagelse	6
• Undtagelser for elektronisk post og aftaler mellem erhvervsdrivende	6
• Ren videreformidling	6
• Caching	6
• Oplagring	7
• Kontaktpunkter	7
• Ikrafttræden	7
• Færøerne og Grønland	8

1

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Lovens anvendelsesområde ➔

§ 1. Loven finder anvendelse på tjenester i informationssamfundet.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på forhold, der vedrører:

1) Beskatning.

2) Persondatabeskyttelse.

3) Konkurrencelovens regler om konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, misbrug af dominerende stilling samt fusionskontrol.

4) Notarvirksomhed eller lignende virksomhed, der er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed.

5) Repræsentation af klienter i retten.

6) Spil, som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hasardspil, herunder lotteri og væddemål.

Definitioner ➔

§ 2. I denne lov forstås ved:

1) Tjenester i informationssamfundet (informationssamfundstjenester): Enhver tjeneste, der har et kommercielt sigte, og som leveres online (ad elektronisk vej over en vis distance) på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

2) Tjenesteyder: Enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste.

3) Etableret tjenesteyder: En tjenesteyder, der udøver erhvervmæssig virksomhed ved hjælp af en fast indretning i et ikke nærmere angivet tidsrum.

4) Tjenestemodtager: Enhver fysisk eller juridisk person, der modtager og anvender en informationssamfundstjeneste.

5) Forbruger: En fysisk person, der ikke handler som led i sin handelsmæssige eller erhvervmæssige virksomhed.

6) Kommerciel kommunikation: Enhver form for kommunikation, der direkte eller indirekte er bestemt til at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser eller til at etablere et image for en virksomhed, en organisation eller en person, som udøver handels-, industri- eller håndværksvirksomhed eller et lovreguleret erhverv.

7) Lovreguleret erhverv: Ethvert erhverv som omhandlet i artikel 1, litra d, i direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed eller artikel 1, litra f, i direktiv 92/51/EØF om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerer af direktiv 89/48/EØF.

8) Koordineret område: Regler, der er fastsat i Den Europæiske Unions medlemsstater og håndhæves af medlemsstaternes myndigheder, og som omhandler krav til informationssamfundstjenester eller krav til leverandører af informationssamfundstjenester, når aktivitet som leverandør påbegyndes eller udøves. Det koordinerede område omfatter ikke krav til varer som sådanne eller krav til levering af varer.

9) Kommunikationsnet: Et system, der benyttes til transmission af information mellem tilsluttede terminaler.

Hjemlandskontrol ➔

§ 3. En informationssamfundstjeneste, der leveres af en tjenesteyder, som er etableret i Danmark, skal inden for det koordinerede område, jf. § 2, nr. 8, udøves i overensstemmelse med dansk ret. Dette gælder, uanset om tjenesten alene retter sig mod et andet land inden

for Den Europæiske Union/Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Gensidig anerkendelse ➔

§ 4. En tjenesteyder, der er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union/Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som leverer en informationssamfundstjeneste, er undtaget fra overholdelse af danske regler inden for det koordinerede område, jf. § 2, nr. 8, selv om tjenesten retter sig mod Danmark, jf. dog §§ 5 og 6.

Undtagelser ➔

§ 5. §§ 3 og 4 indebærer ingen ændring i de gældende danske regler på følgende områder:

1) Ophavsret og beslægtede rettigheder, rettigheder som omhandlet i Rådets direktiv 87/54/EØF om retlig beskyttelse af halvlederprodukters topografi og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser, samt industrielle ejendomsrettigheder.

2) Udstedelse af elektroniske penge af institutter, for hvilke medlemsstaterne har anvendt en af undtagelserne i artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed.

3) Markedsføring af andele i investeringsforeninger i henhold til artikel 44, stk. 2, i Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer.

4) Visse forsikringer i henhold til artikel 30 og afsnit IV i direktiv 92/49/EØF (det tredje skadeforsikringsdirektiv), afsnit IV i direktiv 92/96/EØF (det tredje livsforsikringsdirektiv), artikel 7 og 8 i direktiv 88/357/EØF (det andet skadeforsikringsdirektiv) og artikel 4 i direktiv 90/619/EØF (det andet livsforsikringsdirektiv).

5) Forholdet om, hvorvidt uopfordret markedsføring via elektronisk post er tilladt.

Indgrebsprocedure ➔

§ 6. Uanset § 4 kan myndighederne træffe en foranstaltning, som begrænser adgangen til at levere en informationssamfundstjeneste, over for en tjenesteyder, der er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union/Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvis foranstaltningen

1) er nødvendig af hensyn til

a) den offentlige orden, især forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af lovovertrædelser, herunder beskyttelsen af mindreårige og bekæmpelsen af enhver tilskyndelse til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet, og krænkelser af enkeltpersoners værdighed,

b) beskyttelse af folkesundheden,

c) den offentlige sikkerhed og

d) forbrugerne, herunder investorer,

2) træffes over for en bestemt informationssamfundstjeneste, som er til skade for de i nr. 1 nævnte hensyn, og

3) står i rimeligt forhold til målet.

Stk. 2. Inden foranstaltningen efter stk. 1 træffes, skal myndighederne i etableringslandet opfordres til at gribe ind. Griber etableringslandets myndigheder ikke ind, eller er indgrebet ikke tilstrækkeligt, skal den danske myndighed underrette Kommissionen og etableringslandets myndigheder om foranstaltningen, inden den træffes.

Stk. 3. Myndighederne kan i hastende tilfælde fravige betingelserne i stk. 2. Kommissionen og etableringslandets myndigheder skal i disse tilfælde snarest muligt underrettes om foranstaltningen og om årsagen til dens hastende karakter.

Stk. 4. Procedurene efter stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der træffes som led i efterforskning og afgørelse af straffesager.

Generel oplysningspligt ➔

§ 7. En tjenesteyder skal give oplysning om

1) tjenesteyderens navn,

2) den fysiske adresse, hvor tjenesteyderen er etableret,

3) e-post-adresse og eventuelt postadresse og andre oplysninger om tjenesteyderen, som gør det muligt at kontakte og kommunikere med tjenesteyderen,

4) CVR-nummeret, hvis tjenesteyderen er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister,

5) tilhørsforhold til eventuelle godkendelsesordninger, herunder den relevante tilsynsmyndighed.

Stk. 2. En tjenesteyder, der udøver et lovreguleret erhverv, skal desuden give

1) oplysning om enhver brancheorganisation eller lignende, hvor tjenesteyderen er registreret,

2) oplysning om erhvervsbetegnelsen og den medlemsstat, hvor den er givet, og

3) en henvisning til de faglige regler, der gælder for det lovregulerede erhverv, og hvorledes der kan opnås adgang til disse.

Stk. 3. Der skal for tjenestemodtageren og myndighederne være en let tilgængelig og

vedvarende adgang til de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger.

Prisinformation ➔

§ 8. Når der gives oplysning om pris for en informationssamfundstjeneste, skal prisen angives klart og tydeligt. Det skal fremgå, hvorvidt prisen er inklusive afgifter og leveringsomkostninger.

Identifikation af kommerciel kommunikation

§ 9. Al kommerciel kommunikation, der er en del af eller udgør en informationssamfundstjeneste, skal udformes og præsenteres, så det tydeligt fremgår, at der er tale om kommerciel kommunikation. Det skal tydeligt fremgå, på hvis vegne den kommercielle kommunikation udsendes.

Stk. 2. Når reklametilbud som for eksempel rabatter, tilgift og gaver er tilladt, skal betingelserne for deltagelse i disse foranstaltninger være let tilgængelige og fremlægges klart og tydeligt. Betingelserne i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på salgsfremmende konkurrencer og spil, der er tilladt.

Oplysningspligt ➔

§ 10. Inden en ordre afgives, skal en tjenesteyder klart, forståeligt og tydeligt give tjenestemodtageren oplysning om

- 1) de forskellige tekniske led i forbindelse med kontraktens indgåelse,
- 2) hvorvidt den indgåede kontrakt opbevares af tjenesteyderen, og om den er tilgængelig,
- 3) de tekniske hjælpeværktøjer til at finde og rette indtastningsfejl og
- 4) de sprog, kontrakten kan indgås på.

Stk. 2. En tjenesteyder skal angive, hvilke relevante adfærdskodekser tjenesteyderen er tilsluttet og den elektroniske adgang til disse.

Tekniske hjælpefunktioner m.v. ➔

§ 11. Inden en ordre afgives, skal en tjenesteyder stille hensigtsmæssige, effektive og tilgængelige tekniske hjælpeværktøjer til rådighed for tjenestemodtageren, hvorved denne får mulighed for at finde og rette indtastningsfejl.

Stk. 2. En tjenesteyder skal stille kontraktbetingelser og generelle salgsbetingelser til rådighed på en sådan måde, at en tjenestemodtager har mulighed for at oplagre eller gengive disse.

Ordrebekræftelse og -modtagelse ➔

§ 12. En tjenesteyder skal uden unødigt forsinkelse elektronisk bekræfte modtagelsen af en elektronisk ordre.

Stk. 2. En elektronisk ordre og den elektroniske ordrebekræftelse, jf. stk. 1, anses som modtaget, når adressaterne har adgang til disse.

Undtagelser for elektronisk post og aftaler mellem erhvervsdrivende ➔

§ 13. Bestemmelserne i § 10, § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, finder ikke anvendelse på kontrakter, som parterne indgår udelukkende ved udveksling af elektronisk post eller lignende individuel kommunikation.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 10, § 11, stk. 1, og § 12 kan fraviges ved aftale mellem parter, der ikke er forbrugere.

Ren videreformidling ➔

§ 14. En tjenesteyder, som på et kommunikationsnet transmitterer information, der leveres af en tjenestemodtager, er ikke ansvarlig for den transmitterede information, hvis tjenesteyderen

- 1) ikke selv tager initiativ til transmissionen,
- 2) ikke udvælger modtageren af transmissionen og
- 3) hverken udvælger eller ændrer den transmitterede information.

Stk. 2. Transmission som nævnt i stk. 1 omfatter også automatisk, mellemliggende og kortvarig oplagring af information, hvis denne oplagring udelukkende har til formål at gennemføre transmissionen, og hvis oplagringen ikke varer længere, end hvad der med rimelighed kan antages at være nødvendigt for at gennemføre transmissionen.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for en tjenesteyder, der leverer adgang til et kommunikationsnet.

Caching ➔

§ 15. En tjenesteyder, som på et kommunikationsnet transmitterer information, der leveres af en tjenestemodtager, er ikke ansvarlig for automatisk, mellemliggende og midlertidig oplagring af denne information eller for indholdet af informationen, hvis oplagringen alene er foretaget med henblik på at gøre senere transmission af informationen til andre tjenestemodtagere efter disses anmodning mere effektiv, og hvis tjenesteyderen

- 1) ikke ændrer informationen,

- 2) overholder betingelserne for adgang til informationen,
- 3) overholder de regler om ajourføring af informationen, der er almindeligt anerkendt og anvendt i branchen,
- 4) ikke foretager indgreb i den lovlige anvendelse af teknologi, som er almindeligt anerkendt og anvendt i branchen, for at skaffe sig data om anvendelsen af informationen og
- 5) straks tager skridt til at fjerne den information, tjenesteyderen har oplagret, eller til at hindre adgangen til den, når tjenesteyderen får kendskab til, at informationen er blevet fjernet fra nettet eller adgangen til den hindret, eller at en domstol eller en administrativ myndighed har krævet informationen fjernet eller adgangen til den hindret.

Oplagring ➔

§ 16. En tjenesteyder er ikke ansvarlig for oplagring af information eller for indholdet af den oplagrede information, når oplagringen sker på anmodning af en tjenestemodtager, der har leveret informationen, og hvis tjenesteyderen

- 1) ikke har kendskab til den ulovlige eller skadevoldende aktivitet eller information og, for så vidt angår erstatningskrav, ikke har kendskab til forhold eller omstændigheder, hvoraf den skadevoldende aktivitet eller information fremgår, eller
- 2) fra det tidspunkt, hvor tjenesteyderen får et kendskab som nævnt i nr. 1, straks tager skridt til at fjerne informationen eller hindre adgangen til den.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, når tjenestemodtageren handler under tjenesteyderens myndighed eller kontrol.

Kontaktpunkter ➔

§ 17. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger efter forhandling med de berørte ministre de myndigheder, der skal være kontaktpunkt for samarbejde efter loven. Økonomi- og erhvervsministeren meddeler Kommissionen og medlemsstaterne i Den Europæiske Union nærmere oplysninger om de udpegede myndigheder.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger efter forhandling med de berørte ministre de organer, der skal være kontaktpunkt for tjenesteydere og tjenestemodtagere. Kontaktpunktet yder generel rådgivning og klagevejledning om kontraktforhold og henviser til relevante organer for yderligere information og praktisk bistand. Der skal være elektronisk adgang til kontaktpunktet.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med de berørte ministre fastsætte nærmere regler for de i stk. 1 og 2 nævnte kontaktpunkter.

Ikrafttræden ➔

§ 18. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Færøerne og Grønland ➔

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 22. april 2002

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

1: Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informations-samfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EF-Tidende 2000 nr. L 178 af 17/7 2000, s. 1-16). ➔
